

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

Fel'a acest'a ese in tota domineca, — dar
prenumeratiiile se primescu in tota dilele.

Pretul pentru Ostrunguri'a : pre anu 6 fl. pre $\frac{1}{2}$ de
anu 3 fl. pre unu triluni 1 fl. 50. cr.; era pentru Strai-
netate : pre anu 8 fl. pre $\frac{1}{2}$, de anu 4 fl. pre unu triluni
2 fl. in v. a.

Totu siedenie si banii de prenumeratiiile
auant de a se tramite la Redactiunea orga-
nului:
Strata Tragatorilui (Lövészutea)
nrulu 5, etagiile 2.

Gur'a Satului in diet'a Ungariei.

Asta-di am avutu, séu mai bine, era sà am unu malheuru mare. Anume : numai dupa ce am ocupatu loculu meu in galeri'a minc..... voiam sà dicu — jurnalistiloru, am observatu, cà nu am dusu cu mine nici papiru, nici negrélá. Deci ca unu voinicu sprintenu me rapedî a casa si luandu sculele rentornai la dieta.

* * *
Candu era sà intru, éta numai ce vedu è toti deputatii voiescu sà se duca.

— In numele prenumerantiloru mei ve rogu, nu ve duceti — disei eu deputatiloru — cà-ci la d'in contra nu voiu poté raportâ nimicu cetitoriloru mei.

— Déca ne vei plati b'ne — disse deputatulu P. vomu rentorná.

— Ei bine, fia-care deputatu va capetá unu ciocanu de rachia, care va rentorná — disei eu cu resolutiune. Ce nu sacréza Gur'a Satului pentru publicul seu ?!

In momentulu urmatoriu, toti deputatii erau in bouffé.

Dupa ce beuramu aldamsiulu, intrara cu totii in sala.

* * *
La ordinea dilei ar' fi domniloru — disse presiedintele, cestiunea honvediloru.

— Sà traiésca, éljen, sà audîmu, halljuk — strigara toti din tota partile.

* * *
Ministrulu Andrasz : Ónor. Casa ! Domniloru si Dómnelor ! Dloru deputati ! Nalta legislatiune !

I. (Asié e, halljuk, éljen) Eu asiu fi de parere, ca toti locitorii imperiului Austro-Magiaru sà devina honvedi, atâtu tinerii, cătu si cei betrani (Sà traiésca, lu-intrerampe unu membru alu clubului natiunalu) cu atâtu mai vertosu, cà numai astu-feliu vomu poté magiarisá mai cu siguritate. (Strigate entuziastice, aplause prelungite.)

* * *
Colomanu Tisza : Dloru, eu sum unu omu forte cultu, de n'am parechia si, prin urmare, asiu dorí, ca nu numai barbatii, ci si femeile sà fia honvedi. (Applause in galeri'a damelor.)

* * *
Deputatulu X. : Eu nu potu primi cele dîse de ante-vorboritorii mei, d'in punctu de vedere, că am socia tinera. Déca toti si toté ar' deveni honvedi — atunci eu nu mi-asiu poté paizi soci'a de curtenitori, atunci nu asiu poté s'o tienu totu inchisa. Éra eu, tremuru de sunetulu puscei. Deci propunu : ca numai betraniii sà fia honvedi.

* * *
Colomanu Ghiczy : Dloru ! cestiunea honvediloru este forte ponderosa. De la dins'a depinde viitorulu nostru. Eu inca sum de parere, ca toti sà fia honvedi, cà-ci numai asié vomu poté sugrumá simtiulu nationalu alu celor alalte natiuni, cari locuescu intre noi. Celu ce ya si honvedu, volens nolens trebuie sà fia ungura. Éta dara Nagy Magyarország-ul ! (Urlete teribile, éljen-uri asurdistórie.)

* * *
Presiedintele : Dloru deputati ! Am onore a pune cestiunea la votu.

Candu eră să se începă votisarea, se oscă unu sgomotu fără mare.

Eu să fiu ostasi, eu? Ba!

Nici noi, nici noi, nici noi! astu-foliu de strigate se audira în toate partile.

Dloru! — dice unu deputatu grasu — eu propunu: ca toti să fia, numai ungurii să nu fia honvedi! (Se primește, se primește.)

Președintele anuncia, că de astă-dată înainte numai români, slavii și c. vor fi honvedi — căci numai pre acești-a trebuie să-i facă unguri.

Dupa acestea siedintă se radică susu, și deputatii se imprăștiara cantandu și saltandu.

Gur'a-Satului.

Tatalu-nostru tiganescu.

Aló, haló,
Castro halo,
Chichiri imperati'a,
Cetatea mea e — tu'f'a,
Dreptatea, mea — măciuc'a,
Scaparea mea — fug'a.

Cortulu lui Siamù Banù

în care din numerosă familia a lui Siamù Banù abia a mai rămasu elu cu mușre-sa Zamfiră, soru-sa Gafină și feciorii Culă și Adamutiu.

Culă: Dado dragă! da fi bunu și ne povestesc acum, ce alkázás ai autu cu Domnù Smircea candu ne-amu mutat cu cortu-aici, ca să scimă și noi pe ce lume suntemu?

Siamù Banù: Ce alkázás? nu te pricepe ce orbesci, baga dà séma că nu suntemu neci în Marramurresiu neci în Satu-marre. Lasati-le loru alkázásuriile, susiugă și nyomorúságă celu domnescu și voi ve'ndêstuliti cu lipsă și necazulu d'aici, ca să-a-ueti cinste înaintea stapanirii.

Deci daca uoiti a scî intielesulu meu cu Dumnl'a-lui Smircea, apoi ascultati: — lassa foii Adamutiu, și tu Cula dă în cânc să nu latre —

Zamfir'a: tacere copili, s'audîmu.

Sianu Banu: Ajungundu Dumnl'a-lui Smircea Gurr'a-Satului și-a pusu în capu să sterpesca toate rrelele și bôlele din satu, din tierra și din lume, ca asiă în urma să-lu tie-nă lumea pe elu dă celu mai mare doftoru.

Gafin'a: (dîce incetu, uitandu-se către Zamfir'a) Credu dieu io, d'aca aru stă lumea numai din mueri frumose, apoi doftoru ca Dumnl'a-lui n'ar mai fi.

Sianu Banu: (a audît'o) Nu asiă, nu, elu nu vré să fia doftoru dă bôle trupesci, ci vré să scotă din satu și din lume toate naraurile rrelle și pecatele cari surrupă totu ce-i bunu și folositoriu, și ca să pôta face acăstă i-trrebue să le afle și să oblicescă toate slabiciunile ómenilor. Asiă, din insulu și-a cugetat că la acăstă numai prin tie-ganu pôte ajunge, pentru că cu jidovii nu-i pretinu. Deci s'a intielesu cu mine, ca eu eu voi d'impreuna să-i facem scusib'ast'a, și Dumnl'a-lui, ca resplata, ni dă locu la cortu chiaru aici în medilocul satului să siedemă cătu vomu uoií, ba și-a datu cuentulu d'omenia, că daca ne vomu purtă bine, apoi ne dă loculu ast'a să fia d'a pururea alu nostru.

Asiă eu cugetandu că tu Zamfira cu spusulu dă norrocu, érra tu Gafina cu ace, fuse și linguri de vendutu veti află care muerre căte pléte straine are pe capu, căti dinti d'altui-a pôrta 'n gurra, cătu dă rupta-i rochi'a cea de sub viganulu celu dă matasa, căta detoria a facutu la anu pre papuci cu trei calcăuri, cu a cui cercei, inele și margele a fostu imbracata, candu să-a maritatu, și care cu ce unsori se face asiă frumosă pe obrazu. Mai în colo, care căti drăguti a avutu dă candu să-a maritatu și dă căte-ori a fugită de la barbatu. De la fete ce să aflati, neci că ve mai spunu, c'aslu vré să nu aflati nemicu. Dar' me temu me temu, și de ce me temu mai că nu m'a trece. Voi Culo și Adamutiu, batandu crismele toată năoptea, veti află care bă pe banii lui, și care bă în credintia; care căti bani a pusu în cărti, cu cătu a remasă detoriu, și cum să-a facutu planulu d'a 'nsielă pe tata-seu dă alti bani, — care să-a pusu ciasă zalogu, și în vechsel cătu a serisu, — căti au fostu dă facia la

batai'a d'in beti'a, sì d'in crisma un-s'au dusu. Veti mai aflá voi sì altele, de cari nu ve mai spunu. Eu m'oi mestecá intre omenii cari facu parte d'in cărm'a satului sì-a tierrii sì dà buna séma voiu aflá mai multe dà cătu asiu vrè. Voiu aflá de la dascalu cătu de scumpu i-a fostu decretumulu, sì de la preotu cătu a datu pe preotia, sì biràulu pe biràia. Ba me temu, că chiaru sì Domnulu protopopu, potcoindu-i caii bine, pôte că mi-a spune, căti cai a vendutu candu si-a adusu bréulu celu rrosiu. Despre Domnulu szolga-biràu neci nu uorbescu, pentru că tyistyii d'acele se dau numai pe cuventulu de „omenia“ ca sà fia omu cum place mle. — Candu m'oi duce la cetate, nu credu că n'oi aflá, care de căte ori a juratu ca sfintu Petru — candu lu-strimtoreau jidovii — că nu are neamu neci limba, numai se ajunga 'n tyistyie. Pôte că, amblandu in cóce sì incolo, voiu audí sì aceea cătu de scumpa-i hotarirea unde ai dreptu, sì cătu trebue sà dai sà castigi sì candu n'ai dreptu.

Destulu că éc'asiá, — noi cu dà iestea auemu loculu celu mai frumosu chiaru in mediloculu satului numai s'adunàmu multe minciuni drepte dà feliulu acest'a pe séma domnului Smircea.

Audítati? D'asta-di incolo ori care pre unde-ti ambá sà fiti totu urechi sì ochi, numai sà nu ve veda nimenea. Nu crutiati neci dumineca, neci serbatoria, pentru că sì asiá nu le mai tiene nimenea, sì in tóta dìu'a sà-mi sciti spune căte un'a, ca sà avemu cu ce stá facia inaintea „Gurrei-Satului.“

Acum la lucru.

Adamutiu: Ho, ho, stai dado! că ieri ai dîsu că asta-di mi-i spune ce-va sì despre risulu celu acru alu lui Siamica. No spune-ni.

Siamu Banu: Asiá-i, ieri am dîsu că voiu spune asta-di, sì adi ve dîeu că voiu spune mane. Audítati? inveriatu-ve a ve tiené cuventulu.

Man'a stanga.

Unu tîganu betranu, trecundu intr'o Domineca pe langa beserica, se intinu cu unu jidanu. Vediendu tîganulu pe jidanu cu barb'a mare, sì lunga, sì nesciendu, că preotulu d'in satulu vecinu chiaru atunci face in beserica serviciulu divinu — cugetandu că jidanulu e preotulu, se duse cătra dinsulu sì sarutandu-i man'a i dîse: „Ddieu te alhuiésca, domnule parinte!“

Jidanulu, misielu, a observatu retacirea tîganului sì neconfundandu-se binetcuventă pre tîganu. In momentulu acel'a se audí unu hohotu mare. Doi fetiori vediura seen'a acést'a sì innecandu-si risetele, disera cătra tîganu: Ei, tîgane, d'apoi nu scî că acel'a nu e popa, ci unu jidanu?

La audiulu acestoru cuvinte, tîganulu esclamă astu-feliu: „Vai de mine sì de mine, batu-me sanctul! că am sarutatu mana stanga. (adeca necrestina, nescantita) Apoi grabi la cortulu seu strigandu: „Tu Rîpo, trimite iute pe Gran'a in satu sà aduca o tîra de apa sancta, sà-mi spâlu gur'a, că m'am spurecatu, sarutandu o mana stanga!“

TRÉNC'A si FLÉNC'A.

T. Uf! uf! soro Flénc'o, asiá-su de catranita cătu mai că ti-asi sgâriá sì tîc ochii de ciuda.

F. Dar' ce nevoia ai, soro draga, de te catranești asiá tare?

T. Cum sà nu-mi manancu eu sanetatea de nacadiu, candu, inchipuesceti numai, natantoculu meu de barbatu nu vré sà faca visit'a lui Olteanu, sì mi se pare, că e intielesu sì cu alu teu.

F. Sì apoi? ce ne pasa nôe că ce facu barbatii nostri, pentru aceea nu m'asi crencui eu atât'a.

T. Ce dîci? dar' scî tu, nefericito, că atunci noi nu vomu fi chiamate la suareurile sì balurile, ce le va dâ elu, sì, oh! ast'a ar' fi de nesuférîtu.

F. Ah! ah, meine Liebe, unu astu-feliu de blamagiu ar' fi pentru noi scandalu.

T. Bine, soro draga, dar' cum sà facem cu barbatii nostri sà se supuna dorintieloru noastre?

F. Bine, i vomu săl, că dôra avemu noi arme destule in contr'a loru, d. e. vomu incepe a le afumâ mancările; vomu lasă sà ne curtinescă altii; vomu plango; li vomu spune că suntemu nefericite, ect., apoi trebue sà capitateze, sì vomu dispune cu ei, dupa placu.

T. Dar' daca totu-si nu i-am potè invinge?

F. Atunci? atunci, soro draga, ne despartim!

T. Bravo soro, ast'a-i buna, dar' én astepta unu picu, ce vomu face noi in urma fara de barbati?

F. Ha ha ha, ce prosta mai esti tu, Trénc'o, d'apoi ne vomu face calugaritie.

T. Vai tiucu-te, Flénc'o draga, daca cu minte mai esti; no astepta barbate, că acum'a ori faci vizit'a lui Olteanu, ori me calugarescu.

F. Sì eu soro.

TAND'A si MAND'A.

T. Pentru ce in Archidiecesa , cu ocaziunea celei mai de aproape restaurari, numai trei celibi s'au facutu protopopi?

M. Pentru ca , dorere , numai trei protopiate au fostu vacante.

T. De ce episcopulu Olteanu nu a mersu la Blasiu să se săntiescă?

M. Ce mai intrebare? D'a tu nu sei , că la Blasiu, de candu e lumea , nu s'a sanctifit nece unu episcopu ungurescu?

Meliti'a Redactiunel

,*Imparțalubii*“ d'in Craiov'a. — Amu primitu. Merci.

M. Cu numerulu presint se va sistă trimiterea dluariului nostru toturor cari nu s'au abonatu inca; deci ne rogănu pentru reinnoirea abonaminteloru.

In numerulu trecutu aretaramu care e cas'a-paluta facuta curatu și d'in curatu venitulu „Gurei-Satului.“

Éca ast'a este cas'a-paluta a dluaristilor romani , facuta curatu și d'in curatu venitulu guvernului.